

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 511/2019-62

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. októbra 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátkou JUDr. Máriou Kanthovou, Župná 20, Komárno, vo veci namietaného porušenia základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, justičnej pokladnice č. VS 4218012817 zo 16. apríla 2019 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, justičnej pokladnice č. VS 4218012817 zo 16. apríla 2019 p o r u š e n é b o l o .

2. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, justičnej pokladnice č. VS 4218012817 zo 16. apríla 2019 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

3. Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky je povinná nahradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 375,24 € (slovom tristosedemdesiatpäť eur a dvadsaťštyri centov) na účet ustanovenej právnej zástupkyne JUDr. Márie Kanthovej, advokátky, Župná 20, Komárno, [REDAKOVANÉ] vedený v Tatra banka, a. s., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Krajský súd v Bratislave je povinný nahradiť štátu trovy konania v sume 375,24 € (slovom tristosedemdesiatpäť eur a dvadsaťštyri centov) na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky [REDAKOVANÉ] vedený v Štátnej pokladnici do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 12 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) s poukazom na čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave, justičnej pokladnice (ďalej aj „krajský súd“) č. VS 4218012817 zo 16. apríla 2019 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“).

2. Z obsahu sťažnosti a priloženého napadnutého rozhodnutia vyplýva, že Okresný súd Komárno uznesením č. k. 2 Nt 7/2017-168 z 21. októbra 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. júna 2018, zaviazal povinného, t. j. sťažovateľku, zaplatiť na účet Okresného súdu Komárno trovy trestného konania v sume 200 €. Pohľadávka bola v zmysle

§ 3 ods. 3 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok“) doručená 4. februára 2019 krajskému súdu, ktorý v zmysle § 4 ods. 1 zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok vykonáva funkciu Justičnej pokladnice.

3. Sťažovateľka podala žiadosť o odpustenie pohľadávky, ktorú odôvodnila tým, že je matkou maloletého dieťaťa a žije len z dávok v hmotnej núdzi vo výške 117,20 € a z prídavku na dieťa vo výške 23,50 €. Nemá žiadny majetok a ani finančné prostriedky v banke. Justičná pokladnica môže v zmysle § 4 ods. 13 zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok zo závažných dôvodov na písomnú žiadosť povinného celkom alebo čiastočne odpustiť pohľadávku nepresahujúcu šesťnásobok minimálnej mzdy, ktorá je v sume 520 eur, ak pohľadávka nevznikla v súvislosti so spáchaním úmyselného trestného činu, za ktorý bol povinný právoplatne odsúdený. Krajský súd šetrením zistil, že *„povinný sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, spáchal zločin podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona“*, a preto žiadosť sťažovateľky o odpustenie pohľadávky zamietol.

4. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že *„ide o zjavne nedôvodné rozhodnutie okorenené značnou vôľou arbitrárnosti a svojvôli a to z dôvodu, že rozhodnutie neobsahuje odôvodnenie ako to predpokladá čl. 6 Dohovoru (EDLP) a takisto súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy ktorý garantuje účastníkom právo na spravodlivé súdne konanie“*.

Arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu vníma sťažovateľka v tom, že Justičná pokladnica ju vo svojich rozhodnutiach považuje za odsúdenú, pričom v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Nt 7/2017 bola osoba sťažovateľky poškodenou. Skutočnosti, ktoré v stručnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza, sú preto podľa sťažovateľky nepravdivé, keďže sťažovateľka za takýto trestný čin nikdy nebola odsúdená, čo môže potvrdiť aj odpis z registra trestov, ktorý sťažovateľka navrhuje, aby si ústavný súd vyžiadal.

5. Sťažovateľka považuje postup Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Nt 7/2017, ktorým jej bol vyrubený poplatok, za nesúladný aj so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, podľa ktorého by sa od obetí trestných činov nemalo očakávať, že budú znášať výdavky za účasť na trestnom konaní. Sťažovateľka tiež odkazuje na spis sp. zn. 2 Nt /7/2017, z ktorého má byť zrejmé, že nie je odsúdená, ale poškodená „obet’“, ktorá v konaní len „apeluje o nápravu stavu“.

6. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti požiadala o ustanovenie advokáta pre konanie pred ústavným súdom, ktorú odôvodnila tým, že žije len z pomoci v hmotnej núdzi a sama sa stará o dieťa, a svoje tvrdenia na výzvu ústavného súdu doložila aj relevantnými dokladmi (najmä rozhodnutie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Komárno o priznaní pomoci v hmotnej núdzi, potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch). Vzhľadom na uvedené ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 511/2019-16 zo 17. decembra 2019 žiadosti sťažovateľky vyhovel a za právneho zástupcu jej ustanovil advokátku JUDr. Máriu Kanthovú, Župná 20, Komárno.

7. Na základe výzvy ústavného súdu sťažovateľka, už zastúpená právnym zástupcom, upresnila petit ústavnej sťažnosti, doplnila odôvodnenie ústavnej sťažnosti, v ktorej v podstate zotrvala na tvrdení, že krajský súd, ktorý napadnutým rozhodnutím neodpustil sťažovateľke pohľadávku vzniknutú z povinnosti zaplatiť trovy trestného konania, nesprávne vyhodnotil skutkový stav a dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď prehliadol skutočnosť, že za spáchanie úmyselného trestného činu bol právoplatne odsúdený [REDAKOVANÉ], a nie jeho manželka [REDAKOVANÉ]. Zároveň doplnila petit sťažnosti o návrh na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej takto náležom rozhodol:

„1. Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod č. VS 4218012817 porušil základné právo [REDAKOVANÉ] na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. *Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. VS 4218012817 zo dňa 16. apríla 2019 zrušuje a vracia na ďalšie konanie.*

3. *Ústavný súd odkladá vykonateľnosť rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. VS 4218012817 zo dňa 16. apríla 2019.“*

9. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 511/2019-35 z 9. júla 2020 po predbežnom prerokovaní prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie a návrhu na vydanie dočasného opatrenia nevyhovel.

10. Ústavný súd po prijatí sťažnosti vyzval predsedu krajského súdu, aby sa vyjadril k prijatej sťažnosti a aby uviedol, či súhlasí s tým, aby ústavný súd podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

11. Predseda krajského súdu vo vyjadrení doručenom ústavnému súdu 31. júla 2020 po zhrnutí skutkových okolností veci a procesného postupu, ktorý predchádzal vydaniu namietaného rozhodnutia, v podstatnom uviedol, že justičná pokladnica šetrením z pohľadávkového spisu zistila, že postúpená pohľadávka na základe uznesenia Okresného súdu Komárno č. k. 2 Nt 7/2017-168 z 21. novembra 2017 vznikla v súvislosti so spáchaním úmyselného trestného činu odsúdeného [REDAKOVANÉ], ktorý spáchal zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 2 písm. d) Trestného zákona. V uvedenom prípade bola manželka odsúdeného [REDAKOVANÉ] zaviazaná len na úhradu trov trestného konania, ktoré jej vznikli tým, že žiadala povolenie obnovy konania v posudzovanej trestnej veci. Povinnej v tomto prípade nevznikla pohľadávka v súvislosti so spáchaním úmyselného trestného činu, má evidovanú v databáze pohľadávok len jednu pohľadávku, ale je len na zvážení justičnej pokladnice, či pohľadávku odpustí alebo neodpustí. Povinná bola v tom čase posudzovaná ako osoba v hmotnej núdzi, zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie, ktorá sa stará o maloleté dieťa, čo ale nebráni tomu, že v budúcnosti bude mať finančné prostriedky na uhradenie súdnej pohľadávky.

11.1 V závere vyjadrenia predsedu krajského súdu uviedol, že netrvá na ústnom prerokovaní vecí pred ústavným súdom.

12. Sťažovateľka podaním doručeným ústavnému súdu 28. septembra 2020 zotrvala na svojej ústavnej sťažnosti a jej odôvodnení a vyslovila súhlas s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho prerokovania vecí.

13. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania upustil, keďže od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vecí.

II.

Relevantné ustanovenia právnych predpisov

14. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

15. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

16. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

17. Podľa § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde od ústneho pojednávania môže ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustiť, ak od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vecí.

18. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

19. Podľa § 133 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, v náleze uvedie, ktoré základné práva a slobody boli porušené, ktoré ustanovenia ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy boli porušené a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené základné práva a slobody.

20. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

21. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spoločnosti.

22. Podľa § 556 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) kto podal celkom bezvýsledne dovolanie alebo návrh na obnovu konania, je povinný nahradiť štátu trovy konania o tomto dovolaní alebo návrhu na obnovu konania, a to paušálnou sumou, ktorú ustanoví ministerstvo spravodlivosti všeobecne záväzným právnym predpisom. Ďalej je povinný nahradiť štátu odmenu a náhradu obhajcovi, ak bol v súvislosti s týmto konaním ustanovený, ak obvinený nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu.

23. Podľa § 4 ods. 13 zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok justičná pokladnica môže zo závažných dôvodov na písomnú žiadosť povinného celkom alebo čiastočne odpustiť pohľadávku nepresahujúcu šesťnásobok minimálnej mzdy, ak

a) pohľadávka nevznikla v súvislosti so spáchaním úmyselného trestného činu, za ktorý bol povinný právoplatne odsúdený,

b) povinný nemá voči správcovi inú pohľadávku.

24. Podľa § 4 ods. 14 zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok rozhodnutie o odpustení súdnej pohľadávky musí obsahovať najmä právny dôvod vzniku súdnej pohľadávky, výšku súdnej pohľadávky a dôvody upustenia od vymáhania tejto súdnej pohľadávky. Na vydanie rozhodnutia o odpustení súdnej pohľadávky sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, toto rozhodnutie nie je možné preskúmať súdom.

III.

Posúdenie veci ústavným súdom

25. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdené porušenie jej uvedených práv napadnutým rozhodnutím krajského súdu (justičnej pokladnice), ktorým bola zamietnutá žiadosť sťažovateľky o odpustenie pohľadávky na zaplatenie trov trestného konania. Napadnutému rozhodnutiu chýba podľa sťažovateľky riadne odôvodnenie, a keďže zamietnutie odôvodňuje skutočnosťou, že sťažovateľka ako povinná na zaplatenie trov trestného konania bola právoplatne odsúdená za úmyselný trestný čin, je podľa sťažovateľky arbitrárne, nezákonné, neústavné a nezakladá sa na pravde.

26. Ústavný súd v prvom rade uvádza, že podľa § 4 ods. 1 zákona o správe a vymáhaní justičných pohľadávok funkciu justičnej pokladnice vykonáva Krajský súd v Bratislave. Justičná pokladnica má pri výkone svojej právomoci (správa súdnych pohľadávok, zastupovanie štátu ako oprávnenej osoby a vymáhanie súdnych pohľadávok) postavenie výkonného orgánu krajského súdu. Súčasťou ochrany priznanej čl. 46 ods. 1 ústavy však nie je iba ochrana prostredníctvom orgánov súdnej moci v rámci výkonu ich rozhodovacej právomoci, ale zaručuje sa aj iná právna ochrana.

27. Ústavný súd v zásade nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory príslušného orgánu verejnej moci, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu vo veci samej, ani preskúmať, či v konaní pred orgánmi verejnej moci bol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu príslušný orgán verejnej moci vyvodil. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách (porov. I. ÚS 17/01, II. ÚS 137/08, III. ÚS 328/08, IV. ÚS 11/2010). Ústavný súd teda nie je prieskumným súdom a úlohou ústavného súdu nie je suplovať orgány verejnej moci, ktorým prislúcha interpretácia zákonov v rámci ich právnym poriadkom upravenej pôsobnosti a právomoci. Z ústavného postavenia ústavného súdu vyplýva, že môže preskúmať len také rozhodnutia orgánov verejnej moci, prostredníctvom ktorých došlo k porušeniu základného práva alebo slobody, resp. také, kde k porušeniu základného práva alebo slobody došlo v konaní, ktoré vydaniu samotného rozhodnutia predchádzalo. Skutkové a právne závery príslušného orgánu verejnej moci môžu byť teda predmetom kontroly vtedy, ak by vyведенé závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (porov. I. ÚS 12/05, II. ÚS 410/06, III. ÚS 119/03, IV. ÚS 238/07).

28. Podstatou základného práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy poskytovanú orgánom verejnej moci je umožniť každému reálny prístup k príslušnému orgánu a tomu zodpovedajúca povinnosť o veci konať tak, aby nedošlo k porušeniu ústavno-procesných princípov upravených v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy. Obsahom základného práva na inú právnu ochranu na inom orgáne Slovenskej republiky, ktorého sa v spojení s čl. 51 ústavy možno domáhať len „v medziach zákonov, ktoré toto ustanovenie vykonávajú“, nie je však povinnosť takéhoto orgánu vyhovieť návrhu účastníka konania (m. m. I. ÚS 84/97, II. ÚS 265/2018, II. ÚS 185/2020).

29. Požiadavka odôvodnenia rozhodnutia sa týka predovšetkým súdnych rozhodnutí, kde je právo na odôvodnenie rozhodnutia implikované v základnom práve na súdnu ochranu, no priznáva sa aj v medziach základného práva na inú právnu ochranu.

30. V zmysle právnej úpravy zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok môže justičná pokladnica vymáhanú súdnu pohľadávku, ktorá nepresahuje šesťnásobok minimálnej mzdy, odpustiť na základe písomnej žiadosti, ak existujú závažné dôvody. Tak, ako uviedol odporca vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti sťažovateľky, je na rozhodnutí justičnej pokladnice, ako zväží dôvody uvádzané žiadateľom o odpustenie pohľadávky, či ich posúdi ako závažné a či pohľadávku napokon odpustí. To, že justičná pokladnica rozhodla o žiadosti sťažovateľky negatívne, teda neodporuje zákonu. Každé odôvodnenie rozhodnutia súdu, hoci aj jednoduché a stručné, však musí odrážať zistený skutkový stav, inak sa adresát tohto rozhodnutia nemôže dozvedieť relevantné dôvody rozhodnutia a prípadne zväžiť svoj ďalší postup vo veci (podanie opravného prostriedku, ak je k dispozícii, využitie iných zákonných prostriedkov pre dosiahnutie svojho cieľa, napríklad v prípade sťažovateľky žiadosť o uzavretie dohody o splátkach alebo o odklade výkonu pohľadávky).

31. Zákonná úprava v § 4 ods. 14 zákona o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok upravuje, že rozhodnutie o odpustení súdnej pohľadávky musí obsahovať najmä právny dôvod vzniku súdnej pohľadávky, výšku súdnej pohľadávky a dôvody upustenia od vymáhania tejto súdnej pohľadávky. Toto ustanovenie je podľa ústavného súdu potrebné vykladať extenzívne v prospech adresáta súdneho rozhodnutia aj v prípade negatívneho rozhodnutia justičnej pokladnice, teda v prípade, ak justičná pokladnica rozhodne súdnu pohľadávku neodpustiť, a to vo svetle základného práva adresáta tohto rozhodnutia, v tomto prípade sťažovateľky, na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie.

32. Prostredníctvom odôvodnenia rozhodnutia orgánu verejnej moci je možné postup tohto orgánu podrobiť kontrole, či pri rozhodovaní tento orgán vzal do úvahy všetky významné skutkové a právne otázky veci, či postupoval v súlade so zákonom, prípadne či jeho hodnotenie relevantných skutočností nebolo arbitrárne. Ak orgán verejnej moci svoje rozhodnutie odôvodní (hoci by mu táto povinnosť nevyplývala priamo zo zákona) a obsah jeho odôvodnenia je v príkrom rozpore so skutkovým stavom, dostáva sa do konfliktu so základným právom adresáta tohto rozhodnutia na inú právnu ochranu.

33. V prípade sťažovateľky justičná pokladnica odôvodnila svoje rozhodnutie neodpustiť súdnu pohľadávku sťažovateľky tým, že tak nemôže urobiť s odkazom na § 4 ods. 13 písm. a) zákona o správe a vymáhaní pohľadávok, pretože pohľadávka vznikla v súvislosti so spáchaním úmyselného trestného činu, za ktorý bola povinná právoplatne odsúdená. Zo skutkových okolností prípadu sťažovateľky, ktoré vo vyjadrení uznal aj krajský súd, však vyplýva, že sťažovateľka, ktorá bola povinná na úhradu súdnej pohľadávky nebola právoplatne odsúdená za trestný čin, odsúdeným bol jej manžel, v prospech ktorého, avšak vo vlastnom mene, podala sťažovateľka návrh na obnovu konania. V tomto konkrétnom prípade bola sťažovateľka obeťou trestného činu, za ktorý bol jej manžel právoplatne odsúdený.

34. Ústavný súd preto v súvislosti s ústavnou sťažnosťou sťažovateľky, ktorá namietala arbitrárnosť odôvodnenia rozhodnutia justičnej pokladnice, ktoré je celkom zrejme v rozpore so skutkovým stavom, dospel k záveru, že namietaným rozhodnutím justičnej pokladnice došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 46 ods. 1 ústavy na inú právnu ochranu.

35. V súvislosti s namietaným porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd poukazuje na to, že tento článok sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (III. ÚS 206/06, III. ÚS 2/09, II. ÚS 494/2014). V prípade sťažovateľky však ide o postup justičnej pokladnice, ktorá ako výkonný orgán krajského súdu rozhodovala o jej žiadosti o odpustenie pohľadávky štátu, ktorý je možné charakterizovať ako osobitný typ konania, blížiaci sa skôr konaniu administratívneho. V dôsledku uvedeného ústavný súd ústavnej sťažnosti v tejto časti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

IV.

Zrušenie napadnutého rozhodnutia

36. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, prípadne nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, prípadne prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Ústavný súd preto zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný právnym názorom ústavného súdu vysloveným v tomto náleze [§ 134 ods. 1 zákona o ústavnom súde].

V.

Trovy konania

37. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde o náhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s právnym zastupovaním a náhradu ktorých si sťažovateľka uplatnila v sťažnosti. Pri stanovení výšky priznanej náhrady trov právneho zastúpenia sťažovateľky vychádzal ústavný súd z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, podľa ktorej základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2020 je 177,00 €, hodnota režijného paušálu je 10,62 €. S poukazom na výsledok konania vznikol sťažovateľke nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby v roku 2020 (prevzatie a príprava zastúpenia a doplnenie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu) v sume 375,24 € vrátane režijného paušálu (2 x 177 € + 2 x 10,62 €). Priznanú náhradu trov konania nahradí sťažovateľke na účet jej právneho zástupcu v súlade s ustanovením § 37 ods. 2 zákona o ústavnom súde Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky (bod 3 výroku nálezu). Náhradu trov štátu ustanoveného právneho zástupcu je povinný zaplatiť krajský súd na účet Kancelárie Ústavného súdu Slovenskej republiky (bod 4 výroku nálezu).

38. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu